

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 30 listopada 2016 r.

Poz. 4780

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.397.2016 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 28 listopada 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990r o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446 z późn. zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr XIX/210/2016 Rady Gminy Stawiguda z dnia 27 października 2016 r. w sprawie utworzenia mieszkania chronionego oraz określenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym w części dotyczącej § 3, § 5 ust. 4, ust. 5, § 8 uchwały.

Uzasadnienie

Rada Gminy Stawiguda, działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym oraz art. 17 ust. 1 pkt 12, art. 53 i art. 97 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej, podjęła w dniu 27 października 2016 roku, uchwałę Nr XIX/210/2016 Rady Gminy Stawiguda w sprawie utworzenia mieszkania chronionego oraz określenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym

Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 31 października 2016 roku.

Zgodnie z art. 97 ust. 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 530, z późn. zm.), rada gminy, w drodze uchwały, ustala szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych.

W § 3 uchwały Rada określiła, co to jest mieszkanie chronione i komu to świadczenie przysługuje. Tymczasem kwestie te reguluje art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o pomocy społecznej. Powtórzenie lub modyfikacja przepisów ustawowych jest sprzeczna z zasadą tworzenia aktów prawnych na podstawie i w granicach prawa, albowiem wprowadzenie powtórzeń regulacji ustawowej w aktach prawa miejscowego zacięra przejrzystość systemu prawnego i powoduje, że przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały.

W § 5 ust. 4-5 uchwały Rada postanowiła odpowiednio, że wnoszone odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym stanowią dochód Gminy Stawiguda; nie ponoszą opłat za pobyt w mieszkaniu chronionym osoby, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego.

Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej opłatę za pobyt w mieszkaniu chronionym ustala podmiot kierujący w uzgodnieniu z osobą kierowaną, uwzględniając zakres usług. Osoby nie ponoszą opłat za pobyt w mieszkaniu chronionym, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kryterium dochodowego. Zatem rada gminy nie ma kompetencji do określania, kto nie ponosi odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym, albowiem określił to ustawodawca. Nie ma też kompetencji do określania, że odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym stanowią dochód gminy.

W § 8 ust. 1 uchwały Rada postanowiła, że przyznanie świadczenia w formie pobytu w mieszkaniu chronionym, a także ustalenie wysokości odpłatności za pobyt w mieszkaniu, następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Norma kompetencyjna, w brzmieniu ustalonym w art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej nie może stanowić materialnoprawnej podstawy do wydawania przez organ samorządu terytorialnego uchwał postanawiających, że ustalenie odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym następuje na podstawie decyzji administracyjnej. O tym, że przyznanie świadczeń z pomocy społecznej następuje w formie decyzji administracyjnej, stanowi art. 106 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej. Jak już wspomniano wyżej, powtórzenie przepisów ustawowych w akcie prawa miejscowego stanowi rażące naruszenie prawa.

W § 8 ust. 3 uchwały Rada postanowiła, że w mieszkaniu chronionym może zamieszkiwać wyłącznie osoba / rodzina, której przyznano świadczenie. Poza uprawnionymi osobami w mieszkaniu chronionym nie mogą przebywać inne osoby na dłuższy okres niż okres wizyty towarzyskiej lub trwającej dłużej niż 1 dzień. Takie unormowanie uchwały również pozostaje poza delegacją, wynikającą z art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej. Powyższe uwagi dotyczą także postanowień zawartych w § 8 ust. 2, 4, 5, 6, 7, 8 uchwały.

Regulowanie w uchwale kwestii formy i trybu jego przyznania i osoby upoważnionej do przyznania świadczenia, elementów uwzględnianych przy wydaniu decyzji, braku obowiązku gminy zapewnienia, po zakończeniu pobytu w mieszkaniu chronionym, lokalu mieszkalnego, podstaw uchylenia decyzji przyznającej prawo, postępowania osób zajmujących mieszkania chronione i ich ewentualnej odpowiedzialności, nie było zadaniem Rady w ramach uchwalania aktu prawa miejscowego, realizującego normę kompetencyjną zawartą art. 97 ust. 5 ustawy.

Jak wynika z powyższego, Rada Gminy Stawiguda, w wyżej wymienionym zakresie, przekroczyła uprawnienia wynikające z art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej. Przepis ten upoważnia radę gminy tylko do ustalenia szczegółowych zasad odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniu chronionym i nie stanowi podstawy prawnej do regulowania innych kwestii związanych z pobytem w mieszkaniu chronionym.

Akt normatywny wydany z przekroczeniem granic upoważnienia ustawowego lub niewypełniający tego upoważnienia w całości, nie spełnia konstytucyjnych przesłanek legalności aktu wykonawczego i jako taki jest niezgodny z art. 2 Konstytucji RP, ponieważ w demokratycznym państwie prawa nie może funkcjonować akt prawny o charakterze podstawowym sprzeczny z przepisami ustawowymi - wyrok TK z dnia 10 lipca 2001 r., sygn. P 4/00, OTK 2001, Nr 5, poz. 126.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie trzydziestu dni od daty jego otrzymania.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Artur Chojecki